

στοιχείον αὐτῶν, ἐνῶ ἐκεῖ ὅπου ἡ ξηρὰ τούναντιόν ἀναδύει ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἀπαντῶνται εἰς μακρὰν τῶν ἀκτῶν ἀπόστασιν.

Ἐκ τούτων πάντων δηλοῦται, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυριῶν ὑπολογίζομεν, ὅτι αἱ σωρεῖαι τῶν ὀστρέων τούτων ἐγένοντο τοῦλάχιστον πρὸ ἕξ ἢ ἑπτὰ χιλιάδων ἐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν μανθάνομεν ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου πρὸ ἑξακισχιλίων ἐτῶν ὑπῆρχον κάτοικοι, καὶ οὐχὶ εἰς ἡ δύο μόνον, οὐχὶ εἰς Ἀδάμ καὶ μία Εὐά, ἀλλὰ πολυπληθεῖς φυλαὶ δυνάμεναι νὰ ἀφίσωσι τοιαῦτα λείψανα· σκεφθῆτε δὲ ἄλλως τε τὴν ἀπόστασιν ἣν ὤφειλον οἱ προπάτορες διατρέξαι ἀπὸ τῆς Ἐδέμ, ἐὰν ποτὲ διενεώθησαν νὰ ζήσωσιν ἐκεῖ, καὶ σχηματίσωσι πολυαρίθμους οικογενείας, ὅπως διατραφῶσι μὲ τὸ ῥηθὲν ὀρεκτικὸν ἐπιδόρπιον! Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ἔχομεν καὶ ἄλλας περὶ τῆς ἀκαταλογίστου ἀρχαιότητος τοῦ ἀνθρώπου μαρτυρίας ἃς παρέχουσι τὰ ἀπαντώμενα λείψανα οἰκημάτων ὑπὸ τὰ ὑδάτα τῶν Ἑλβετικῶν λιμνῶν. Εἰς τινὰς τῆς Ἑλβετίας λίμνας διαρκούντων τῶν ξηρῶν χειμῶνων τοῦ 1853 καὶ 1854 ἀνεκαλύφθησαν πλείστοι ὄγκοι ἢ πάσσαλοι ἀπολιθωθέντες, ἐφ' ὧν ἄλλοτε ἐστηρίζοντο μεμονωμένοι κῶμαι, κατοκούμενοι ὑπ' ἀνθρώπων ἐξασκούντων τὰ οἰκιακὰ τοῦ βίου κλήροντα, ὑποκάτω δὲ τούτων εὐρέθησαν λίθινα καὶ ὀρειχάλκινα ἐργαλεῖα ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, λογισθέντα ὑπὸ πολλῶν καταλλήλων καὶ ἐπιτηδείων πραγματογνωμόνων ὡς ἀνήκοντα εἰς ἀνθρώπους ζήσαντας πρὸ πεντακισχιλίων περιόπου ἐτῶν.

Ἔχομεν ὅμως καὶ ἄλλο τι ἐκπληκτικώτερον ἔτι. Ἄπαν τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ τῆς Β. Ἀμερικῆς Φλωρίδος σύγκει-